

[Rosendahl.]

maa Amatørerne rette sig efter Loven, men det kan blive vanskeligt for dem at afskærme deres Anlæg effektivt, selv om det kan gøres med Hønsetraadsvæv. Der maa gives dem Frekvenser og Sendetider, saa de kan fortsætte deres Arbejde. I en given Situation kan Amatørerne være uundværlige. Vi saa det under Besættelsen. Det var farligt med illegale Blade og deslige, og det var farligt med Vaaben, men allerfarligst var det med Frekvenssendere og -modtagere. Det var den øjeblikkelige Død. Det var ofte Amatører, der udførte dette saa farlige Arbejde og bidrog til at frelse vort Land fra Vanære.

Jeg skal ud fra disse Betragtninger anbefale Lovforslaget, for saa vidt som det er absolut nødvendigt, at man faar Orden ogsaa i Æteren, men jeg venter at høre en Udtalelse af den højtærede Minister angaaende § 2.

Steen: Den Tanke, der naturligt melder sig, naar man har gennemlæst det Lovforslag, vi her behandler, er, om det Problem, der her foreligger, ikke rimeligst og naturligst kunde være ordnet ved en Ændring i Loven om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning. Det maa den højtærede Minister jo imidlertid ikke have ment. Det er naturligvis ikke noget stort og afgørende Spørgsmaal, om man foretager en Ændring i denne Lov eller, som nu foreslaaet, gennemfører en ny, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at være noget upraktisk at gaa den Vej, idet det vil medføre, at Administrationen af det samlede Omraade nu kommer ind under to Ministerier, henholdsvis Undervisningsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder. Det var rigtigt og naturligt, at man flyttede Statsradiofonien fra Ministeriet for offentlige Arbejder over til Undervisningsministeriet ud fra den Betragtning, at det er en Kulturfaktor, det her drejer sig om, men det medfører ikke nødvendigvis, at man ogsaa skal have den tekniske Side af Sagen med, og hvis man gik ind paa den Tanke, jeg her nævner, er det ud fra min Vurdering rimeligt og naturligt, at begge de tekniske Love blev henlagt under Ministeriet for offentlige Arbejder. Er der praktiske eller andre Grunde, der taler herimod, vil jeg naturligvis gerne høre dem.

Det, det i øvrigt drejer sig om, er de Apparater, der i Virkeligheden virker som smaa Sendere og desværre medfører betydelige Forstyrrelser paa Bølgelængder, som man er enig om efterhaanden vil blive mere

almindelig anvendt, end de hidtil har været, og jeg finder det derfor rigtigt, at der allerede paa det nuværende Trin af Udviklingen træffes en Ordning med Hensyn til Afskærmningen af de paagældende Apparater. Men jeg har forstaaet, at det at afskærme de paagældende Anlæg er en meget bekostelig Foranstaltning, og jeg deler derfor det Ønske, der er fremsat om, at Lovforslaget maa blive henvist til Udvalgsbehandling, hvor vi forhaabentlig baade kan faa et Overblik over, hvad Udgifterne efter § 1, sidste Stykke, kan antages at ville beløbe sig til, og hvem der med Rimelighed bør afholde disse Udgifter.

Stærmose: Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, som vi finder meget velmotiveret. Der er dog et Par Spørgsmaal, som vi gerne vil rejse, og som vi vil henstille til det kommende Udvalg at behandle og udtale sig om, naar Lovforslaget kommer til anden Behandling.

Det første Spørgsmaal drejer sig om dette, at man bør have Opmærksomheden henvendt paa, at ogsaa andre Forhold end Frekvenser og Benyttelsestider kan have nogen Betydning; ogsaa Effekterne kan faa det. Vi vil ogsaa være meget velvilligt indstillet over for, at Bestemmelserne om Afskærmning bliver videregaaende, end de er formuleret i det foreliggende Lovforslag. Afskærmningen vil med den tekniske Udvikling, vi kan forudse paa Kortbølgeområdet, være nødvendig, og vi vil som sagt meget gerne gaa med til noget skrappe Regler end dem, der er foreslaaet her.

Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at de ganske smaa Diatermiapparater, som indehaves af mange, navnlig ældre Mennesker med Gigt, er meget generende for de korte Bølger, og det Spørgsmaal melder sig derfor, da det her drejer sig om Apparater, som indehaves af ældre Mennesker i et nogenlunde antageligt stort Tal, om det ikke vil være rationelt i selve Loven at faa paalagt en Pligt for Fabrikkerne, som laver disse meget smaa Diatermiapparater, til at faa Apparaterne godkendt, før de bliver sendt i Handelen. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har tænkt paa dette Forhold, og om det er Tanken at tage dette med under den Bemyndigelse, der gives Ministeren, men vi vilde fra vor Side foretrække, hvis man kunde gaa med til en saadan Foranstaltning, at det saa kom direkte frem i Loven. Derved vil man gøre det mindre besværligt for de mange ældre Mennesker, der bruger disse elektriske Stød, at faa Sagerne ordnet, saaledes som Lovfor-